

เรื่องจริง จาก ประเทศต่างๆ

สารบัญ

บารุในบ่อน้ำ.....	3
คุณอากาศแห่งอิหร่าน.....	5
เศษกระดาษเป็นเหตุ.....	8
สามพี่น้อง.....	10
ความเชื่อที่ได้ผลทันตา.....	12
คำอธิษฐานของหญิงสองคน.....	14
เคล็ดลับแห่งสังคม.....	15
การไล่โทษ.....	18

บารูในบ่อน้ำ

ในประเทศอินเดีย มีชายคนหนึ่งชื่อบารู เขามีอาชีพในทางเลี้ยงแพะ และมีแพะที่ต้องเลี้ยงมากมาย วันหนึ่งในฤดูแล้งอากาศร้อนมาก บารูต้องออกไปเที่ยวหาน้ำให้แพะกิน เขาขี่วัวนำฝูงแพะของเขาไปเสาะหาแหล่งน้ำ แต่แอ่งน้ำและห้วยธารหลายแห่งที่เขาได้พบ ก็แห้งขอดหาน้ำไม่ได้เลยแม้แต่หยดเดียว พื้นดินทั่วไปแห้งผากและร่วนซุยไปหมดบารูต้องท่องเที่ยวหาน้ำต่อไป และในที่สุด เขาสังเกตเห็นมีบ่อใหญ่อยู่แต่ไกล และคิดว่าคงจะมีน้ำ เขารีบมุ่งหน้าไปยังบ่อนั้น แล้วลงจากหลังวัวเข้าไป แต่บ่อนั้นลึกจนเขาไม่สามารถมองเห็นข้างล่างได้ถนัด ที่ปากบ่อมีแต่ดินร่วน ขณะที่บารูชะโงกมองลงไป ในบ่อ พื้นดินตรงที่เขายืนอยู่นั้นได้พังลง บารูตกลงไปในบ่อทันที ถ้าเขาตกลงไปถึงก้นบ่อเขาก็คงตายอย่างไม่มีปัญหา แต่บังเอิญถัดจากปากบ่อลงไปมีดินยื่นออกมา บารูจึงตกลงไปค้างอยู่เพียงนั้น เขาพยายามลุกขึ้น และพยายามหาทางปีนป่ายขึ้นจากบ่อแต่ดินในบ่อนั้นแห้งและร่วน ฉะนั้นขณะที่เขากำลังปีนเหนี่ยวตัวขึ้น ดินข้าง ๆ บ่อก็ร่วงกราวลง ทำให้เขาตกลงไปอีกและเจ็บตัว เขาได้พยายามครั้งแล้วครั้งเล่าจนเหน็ดเหนื่อยและอ่อนเพลียก็ไม่สามารถขึ้นมาได้

กลางวันเปลี่ยนไปเป็นกลางคืนที่มีดวงมออะไรไม่เห็น นอกจากดาวที่ส่องแสงอยู่บนท้องฟ้า เขารู้ดีว่าที่แห่งนี้อยู่ห่างจากหมู่บ้านหลายกิโลเมตร และคงจะไม่มีใครผ่านมาทางนี้เลย เขาคงจะต้องตายเพราะอดน้ำเป็นแน่

ขณะที่บารูกำลังรู้สึกหมดหวังนั้น เขาระลึกถึงเหตุการณ์หนึ่งซึ่งเกิดขึ้นหลายเดือนมาแล้ว มีชายคนหนึ่งมาที่หมู่บ้านของเขา และเล่าถึงศาสนาหนึ่งซึ่งเขาไม่เคยรู้เลย แต่เวลานั้นบารูมิได้สนใจในเรื่องศาสนาใด ๆ เพราะเขาพอใจที่จะกราบไหว้บูชารูปพระต่าง ๆ ซึ่งเขาและบรรพบุรุษของเขาได้นับถือมาแต่เดิม แต่มีข้อหนึ่งซึ่งชายคนนั้นพูด เป็นที่จับใจเขามากชายคนนั้นกล่าวว่า “พระเยซูเจ้าเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งฤทธานุภาพ พระองค์พร้อมที่จะช่วยเหลือเราทั้งหลายเสมอ พระองค์ได้ทรงตรัสไว้ว่า “จงทูลแก่เราในยามยากลำบาก เราจะช่วยเจ้าให้พ้น และเจ้าจงถวายสรรเสริญแก่เรา” เพลงสดุดี 50:15

บารูนั่งแกรวอยู่ในบ่อนั้น พลางนึกในใจว่า “ยามยากลำบากมาถึงเราแล้ว ใครหนอจะช่วยเราได้ เราจะต้องลองขอพระเยซูดู เพื่อพระองค์จะโปรดช่วยเราได้ในยามเช่นนี้”

คิดแล้วบารูก็กุ่กลงและอ้อนวอนว่า “โอ้พระเยซูเจ้าข้า แม้ว่าข้าพเจ้าจะมีได้รู้จักและเชื่อถือศรัทธาในพระองค์ ถ้าพระองค์ทรงสามารถช่วยเหลือข้าพเจ้าได้ ตามที่ชายคนนั้นเล่าถึงถึงพระองค์ ก็ขอพระองค์ทรงบันดาลให้ข้าพเจ้าได้ขึ้นจากบ่อนี้เถิด” เมื่ออธิฐานจบ บารูรู้สึกว้าจืดใจของเขาผ่องแผ้วขึ้นและไม่รู้สึกกลัวภัยอันใดอีก เขาก็ล้มตัวนอนหลับไป

รุ่งขึ้น เมื่อบาร์ลิมตามองขึ้นไปทางปากบ่อ เขาเห็นภาพหน้าอัศจรรย์ใจที่ปากบ่อนั้น มันเป็นภาพ
วัวผู้สตั๊ตซ์ชื่อของเขา กำลังชะโงกมองดูเขาอยู่ และที่น่ายินดีที่สุดก็คือ เชือกที่ผูกคอวัวนั้นห้อยลงมาใน
บ่อ บาร์ลิมใจมาก เขารีบเอาเชือกนั้นผูกบันเอวตนเองไว้ แล้วร้อง “หึๆ” ให้อ้วเดินถอยไป บาร์ลิมรู้สึกตัว
ว่าลอยขึ้นพื้นดิน ไม่ช้าก็ถึงปากบ่อ เมื่อฝูงแพะเห็นเจ้าของ ต่างก็แสดงความคิดใจต่าง ๆ เพราะได้ค้อยเขา
และกระหายน้ำมานานแล้ว บาร์ลิมพาสัตว์ของเขาหาน้ำต่อไป ไม่ช้าก็มาถึงบ่อหนึ่งมีน้ำใสเต็มเปี่ยม บา
ร์ลิมกับสัตว์เลี้ยงของเขาได้ดื่มน้ำอ้อมหน้า และพากันหยุดพักผ่อนที่นั่น

เมื่อบาร์ลิมกำลังสบายใจ เขารำพึงว่า “หน้าอัศจรรย์ที่พระเยซูองค์นี้ทรงสดับคำอ้อนวอนของฉัน
และช่วยฉัน ฉันควรขอบคุณพระองค์อย่างยิ่งที่พระองค์กรุณาฉันถึงเพียงนี้”

เขาจึงคุกเข่าลงทูลพระองค์ว่า “โอพระเจ้า ข้าพเจ้าโมทนาขอบพระคุณพระองค์ที่ทรงตอบ
คำอ้อนวอนของข้าพเจ้า และโปรดช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้นจากความตายในบ่อนั้น ด้วยความกตัญญู
กตเวที ข้าพเจ้าขอถวายชีวิตแด่พระองค์ และจะขอปรนนิบัติพระองค์จนตลอดชีวิตของข้าพเจ้า”

ในขณะนั้น เขารู้สึกว่าสันติสุขได้เกิดขึ้นในใจของเขาอย่างแปลกประหลาด ต่อมา คริสเตียนผู้
หนึ่งได้อธิบายให้เขาเข้าใจถึงพระเยซู ว่าพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และได้เสด็จมาตายบนไม้
กางเขน เพื่อไถ่บาปของเรา

ตั้งแต่นั้นมา บาร์ลิมก็ประกาศกิตติคุณของพระเยซูให้คนอื่นได้รู้ถึงพระองค์ ว่าทรงสามารถช่วย
เขาให้รอดตายจากบ่อน้ำนั้นได้อย่างไร และพระองค์นี้ก็ทรงสามารถช่วยคนที่ตกอยู่ในบ่อแห่งความบาป
ได้เช่นเดียวกันการประกาศพระกิตติคุณของบาร์ลิมทำให้มีคนเป็นอันมากเชื่อ และรับเอาพระเยซูคริสต์
เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดต่อไป

คุณอาภาแห่งอิหร่าน

คุณอาภาเป็นสุภาพบุรุษที่สง่างาม และดีรอบคอบ เขาเป็นชาวอิหร่าน (หรือเปอร์เซีย) นับถือศาสนาอิสลาม อย่างเคร่งครัด และเป็นข้าราชการคนหนึ่งที่มียศนับหน้าถือตามาก เพราะชื่อศักดิ์สิทธิ์ธรรม ภรรยาและลูกสองคนของเขาก็เป็นคนดีน่ารัก เขาเป็นคนมีอนามยดี รักงานที่เขาทำอยู่ พุดย่อ ๆ ก็คือ เขาเป็นผู้ที่น่าจะมีความสุขอย่างยิ่ง แต่ตรงข้าม เขาไม่มีความสุขเลย

คุณอาภาเหมือนคนอื่น ๆ ทั่วไป คือรู้สึกอยู่ในใจเสมอว่า ชีวิตของเขาปราศจากความหมายใด ๆ เขามีทุกสิ่งที่น่าจะทำให้เขามีความสุขใจแต่เขากลับเบื่อหน่ายและรู้สึกว่ายังขาดสิ่งหนึ่งอยู่เสมอ แต่เขาก็ไม่สามารถบอกได้ว่า สิ่งนั้นคืออะไร เขานึกในใจบ่อย ๆ ว่า ชีวิตคนเรานี้มีความหมายอะไรบ้าง ความสุขที่แท้จริงของมนุษย์มีหรือไม่ และถ้ามี จะพบได้ที่ไหนจากศาสนาของเขาหรือ ก็มีใช่ หรือว่าความสุขจะมีอยู่ในปรัชญา เขาคิดจะลองหาความสุขทางปรัชญา เขาก็ตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้รู้ถึงปรัชญาและขนบธรรมเนียมของคนชาติอื่น ซึ่งอาจเป็นเครื่องช่วยให้เขาได้พบสิ่งที่ชีวิตของเขาปรารถนานั้น

เขาได้จ้างครูมาสอนภาษาอังกฤษ และอุทิศสำหรับหัดสำเนียงแปลก ๆ ของภาษานั้น ต่อมาเขารู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นการยาก ทำให้เขาท้อใจ แต่ครูคอยเร้าใจเขาอยู่เสมอ จนต่อมาไม่นานเขาก็เห็นได้ว่า เขากำลังก้าวหน้าไปบ้างในการเรียนนี้

ครูที่สอนคุณอาภา เป็นคนหนุ่มชื่อ อาหมัด คุณอาภาเห็นว่า อาหมัดเป็นคนมีไหวพริบ และมีอุปนิสัยดี เขาเป็นนักเรียนจากโรงเรียนคริสเตียนในกรุงเทพฯ ซึ่งสอนเรื่องพระเยซูและวิชาอื่น ๆ ทุกอย่างนับว่าเป็นโรงเรียนที่มีชื่อ เจริญทันสมัย และมีครูอาจารย์ที่ทรงคุณความรู้ คุณอาภาตั้งใจว่าจะให้ลูกชายของเขาเรียนในโรงเรียนนี้ แม้ว่าจะเป็นโรงเรียนของพวกคริสเตียน เพราะเขาถือว่าศาสนาไม่สำคัญ สำคัญแต่ความรู้เขาอยากให้ลูกชายของเขาเรียนในโรงเรียนที่ดีที่สุด ไม่ว่าจะเรียนของศาสนาใดก็ตาม ภรรยาและลูกสาว ทั้งเพื่อน ๆ ของเขาต่างไม่เห็นด้วย แต่คุณอาภาได้ส่งยะแสงเกียรติบุตรชายของเขาไปโรงเรียนที่กรุงเทพฯ ส่วนตัวเขาเองก็พากเพียรเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะเชื่อแน่ว่า การศึกษาเป็นกุญแจที่จะไขประตูแห่งความสุข

วันหนึ่งในเดือน พฤศจิกายน ค.ศ. 1940 (ราว พ.ศ. 2483) ยะแสงเกียรติกลับมาบ้านด้วยความตื่นเต้น เพราะโรงเรียนของเขาจัดให้มีการเทศนาสำหรับผู้ปกครองนักเรียน ยะแสงเกียรติได้ชวนพ่อของเขาไปฟังด้วยแต่คุณอาภาไม่ยอมไป จึงขอตัวและสั่งให้ลูกชวนมแม่กับพี่สาวไปแทน แม่กับพี่สาวนับถือศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัดที่สุดจึงไม่ยอมไป เหตุฉะนั้นคุณอาภาจึงตกลงไปฟังคำเทศนาตามคำชวนของลูกชาย เพื่อนบางคนติเตียนเขา เมื่อทราบว่าเขาจะไปฟังเทศน์ในโบสถ์ของคริสเตียน คุณอาภาารู้สึก

ละอายบ้างเหมือนกัน แต่เขาก็อยากมีความรู้เพิ่มขึ้น และรู้สึกภูมิใจที่ได้แสดงความมีน้ำใจกว้างขวาง สนับสนุนกิจการของโรงเรียน เขาตั้งใจว่าจะฟังไว้เพื่อเป็นความรู้เท่านั้น แต่จะไม่เชื่อเป็นอันขาด

ตั้งนั้นพ่อกับลูกก็พากันเข้าไปนั่งอยู่ในโบสถ์ซึ่งเต็มแน่นไปด้วยนักเรียนและผู้ปกครองเมื่อ ศาสนาจารย์ขึ้นมาบนแท่นแล้ว ก็มีคำอธิบายร้องเพลงและอ่านพระคัมภีร์ นี่เป็นครั้งแรกที่คุณอากา ได้ยินข้อความจากพระคัมภีร์ ศาสนาจารย์ได้พูดถึงความบาปกับความรอด คำอธิบายของท่าน ประกอบด้วยเหตุผลซึ่งชี้ให้เห็นชัดว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่สุด คุณอาการู้สึกอย่างแปลก ๆ ว่า คำเหล่านี้เป็นข่าวมาจากพระเจ้า และพระเจ้าได้ตรัสแก่ตัวเขาเอง เขาโน้มตัวไปข้างหน้าและไม่ได้นึกถึง อะไรอื่นนอกจากคำเทศนา เขาฟังเรื่องความบาป คุณอากาไม่เคยคิดเลยว่า ตัวเขาเป็นคนบาป เขาเคยถือ ตัวว่า เป็นคนดีมีบุญวาสนา เขารักษาศีลและข้อห้ามของศาสนาอิสลามโดยครบถ้วน เขาคิดว่า เขาดีกว่า คนอื่น แต่บัดนี้เขารู้สึกตัวว่า เขาเป็นคนบาป ไม่มีบุญอะไรเลย และถ้าไม่มีผู้ช่วยให้รอด ก็จะต้องพินาศ แน่นอน

เมื่อการเทศนาจบลง ศาสนาจารย์ได้เชิญให้ทุกคนที่สนใจอยากจะรู้ถึงคริสตศาสนามากขึ้น มาหาเขาภายหลัง เมื่อคนทั้งหลายพากันออกไปจากโบสถ์ คุณอากาก็ไปที่หน้าแท่น พร้อมด้วยคนอื่น หลายคน เขาตั้งแขนยะแสงเกียรติไปกับเขาด้วย ศาสนาจารย์อธิบายว่า คนป่วยต้องมาหานายแพทย์เพื่อ หายโรคฉันใด คนบาปก็ควรมาหาพระเยซูคริสต์เพื่อจะได้หายบาปฉันนั้น เพราะพระองค์เป็นผู้ล้างบาป ได้ และให้เรามีความสุขสบายฝ่ายจิตวิญญาณ ท่านอธิบายว่า พระเยซูเจ้ายังทรงพระชนม์อยู่ แม้ว่า พระองค์ต้องวายพระชนม์เพื่อบาปของเราทั้งหลาย พระองค์ก็ได้กลับคืนจากความตาย มีชีวิตใหม่ ไม่ เหมือนพระมะหะหมัด หรือพระของศาสนาอื่น ๆ ที่สิ้นพระชนม์ไปแล้ว ก็หมดความสามารถที่จะช่วย ใคร ๆ ได้ พระเยซูเป็นพระเจ้าแห่งชีวิต พระองค์ทรงชีวิตนิรันดร์ ทรงฟังคำอธิษฐานของเรา ทรงอยู่ ท่ามกลางเรา และทรงช่วยเรา

ต่อมาท่านศาสนาจารย์ได้ถามว่า “มีใครในพวกท่านที่ไม่มีความสุขและอยากจะเชื่อในพระเยซู คริสต์ วางใจและรับเอาความรอดที่พระองค์จะได้ประทานให้บ้าง” ทั้งคุณอากาและลูกของเขาได้ยื่นขึ้น แสดงว่าเขาจะนับถือพระเยซูคริสต์เป็นที่พึ่งและเป็นพระเจ้าของเขา เขาได้อธิษฐานขอให้พระองค์ยก โทษล้างบาป และรับเขาเป็นลูกของพระองค์

ขณะนั้น คุณอาการู้สึกว่า ภาระหนักที่ถ่วงจิตใจเขามาหลายปีนั้นได้หมดไป ภาระแห่งความ บาปได้ถูกพระเจ้าทรงลบล้างหมดสิ้น เดียวนี้เขามีความสุขสมบูรณ์อย่างที่เขาไม่เคยรู้สึกมาก่อน เมื่อ กลับมาถึงบ้านภรรยาคิดว่า เขาคงกำลังเมาเหล้า เพราะไม่เคยเห็นสามี มีความโสมนัสยินดีอย่างนี้มา ก่อนเลย

ตั้งแต่นั้นมา จนกระทั่งทุกวันนี้ คุณอากายังเป็นคนที่รักพระเยซูอย่างจับอกจับใจ และเขาก็มีความสุขอย่างที่สุด ยะแสงเกียรติบุตรของเขาเมื่อโตขึ้นได้เป็นนักประพันธ์มีชื่อเสียง แต่ต่อมาเขาป่วยลง ถึงแก่ความตายคุณอากาต้องได้รับความทุกข์หลายอย่าง เพราะเขานับถือลัทธิที่ผิดจากคนอื่นทุกคนพากันข่มเหงนินทา และพยายามให้เขาเสียใจชื่อเสียง แม้แต่ลูกสาวของเขาก็ไม่ยอมพูดกับเขา คุณอากามีได้หัวใจยิ่งเรียนรู้ ยิ่งได้เห็นเหตุการณ์ทั่วไป เขาก็ยิ่งรู้สึกแน่นอนว่าสิ่งที่เขาขาดอยู่เมื่อก่อนนั้น เดียวนี้เขาได้พบแล้วในพระเยซู เขามีความสุขไม่ได้ ถ้าไม่มีพระเยซู

เมื่อคุณอากาเป็นคริสเตียน เขาก็ตั้งต้นมีการประชุมในบ้านของเขาทุกอาทิตย์ คนที่สนใจก็ได้รับเชิญมาเรียนพระคัมภีร์ และนมัสการพระเจ้า ต่อมาคนที่มานมัสการได้ทวีขึ้นจนไม่มีที่ในบ้าน คุณอากาจึงสร้างบ้านใหม่ ให้มีห้องประชุมกว้างขวาง พอจุกคนได้หลาย ๆ คน นอกจากนั้นเขาเคยไปเทศนาในโบสถ์ใหญ่ที่กรุงเตหะราน เขาประกาศให้คนทั้งปวงรู้ว่าพระเยซูทรงช่วยเขาอย่างไร ทรงให้ความสุขเขาอย่างไร และจะทรงช่วยทุกคนที่อยากได้ความบริสุทธิ์และความสุขเช่นเดียวกัน

วันหนึ่งลูกสาวของคุณอากาพูดกับเพื่อนว่า “ดิฉันอยากกลายเป็นเหมือนคุณพ่อ ดิฉันเคยโกรธและไม่ได้เกี่ยวข้องกับท่านมานานแล้ว เพราะท่านถือศาสนาคริสต์ เมื่อน้องตายดิฉันเสียใจมาก โทษว่าเราตายเพราะความผิดที่คุณพ่อไปถือศาสนาพระเยซู ดิฉันไม่ได้ไปหาคุณพ่อเลยแต่ในเร็ว ๆ นี้ ดิฉันได้ยินชายคนหนึ่ง ซึ่งเคยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากคุณพ่อ กำลังแข่งค่าคุณพ่อ ดิฉันโกรธชายออกตัญญคนนั้นมาก จึงได้ตีเตียนเขามากมาย แต่คุณพ่อห้ามดิฉัน คุณพ่อเป็นคนมีใจเมตตากว่าใคร ๆ ทั้งสิ้น ท่านมีความอดทนมากกว่าคนอื่น ๆ หลายเท่า เดียวนี้ดิฉันเห็นแล้วว่าได้ทำผิดต่อคุณพ่อ คุณพ่อเป็นคนดีที่สุดในที่สุด ดิฉันร่ำรวยก็จริง แต่มีแต่ความทุกข์ความเดือดร้อน ถึงแม้คุณพ่อจะยากจนลงก็จริง แต่ก็ยังไม่มีใครเลยที่มีความสุขมากเท่าคุณพ่อ ดิฉันอยากได้สิ่งนั้นที่ดิฉันยังขาด ซึ่งคุณพ่อมืออยู่แล้ว คือพระเยซูคริสต์”

เศษกระดาษเป็นเหตุ

ประเทศซีเบตตั้งอยู่ระหว่างประเทศอินเดียกับประเทศจีน คนชาวซีเบตนับถือพุทธศาสนาอย่างเคร่งครัด และรัฐบาลได้ตราบทบัญญัติห้ามพลเมืองนับถือศาสนาอื่น

ในประเทศซีเบต มีเด็กชายคนหนึ่ง ซึ่งสมมุติชื่อเป็นภาษาไทยว่า “บุญส่ง” บิดาของบุญส่งมีตำแหน่งเป็นพระอธิการใหญ่อยู่ในวัด บุญส่ง ไม่เคยเห็นคนผิวขาวเลย

วันหนึ่งขณะที่เขากำลังยืนอยู่ข้างถนน เขาเห็นคนผิวขาวผู้หนึ่งเดินผ่านมา เขาแปลกใจมากเมื่อคนที่ยืนอยู่ใกล้ ๆ บอกแก่เขาว่า ชายผู้นั้นได้เข้ามาทำกรสอน และเผยแพร่ศาสนาลัทธิใหม่ อันเป็นที่ห้ามในประเทศซีเบต

ขณะที่ชายผิวขาวคนนั้นกำลังเดินผ่านบุญส่งไป มีเศษกระดาษแผ่นหนึ่งหล่นจากแฟ้มหนังสือที่เขาถือ บุญส่งรีบเก็บกระดาษแผ่นนั้นซุกไว้ในแขนเสื้อของเขา แล้วออกเดินไปหาเพื่อนรักของเขาคนหนึ่งชื่อสำราญ

สองสหายพากันไปนั่งในที่ลับตาคน แล้วอ่านข้อความในเศษกระดาษแผ่นนั้น เขาารู้สึกว่าเป็นข้อความที่น่าสนใจมาก ยิ่งอ่านก็ยิ่งอยากจะรู้เรื่องให้ละเอียดถี่ถ้วน ในที่สุด เด็กทั้งสองก็พากันออกตามหาชายผิวขาวคนนั้น เพื่อให้เขาอธิบายเรื่องราวให้ฟังโดยละเอียด

เมื่อเด็กทั้งสองเดินทางไปได้สักหน่อย ชายคนหนึ่งก็มาจับกุมเขานำกลับไปบ้าน และฟ้องต่อศาลว่า เขาแสดงความเลื่อมใสในศาสนาอื่น สำราญถูกตัดสินลงโทษ โดยถูกตัดแขนทั้งสองข้าง ส่วนบุญส่งในฐานะที่เป็นบุตรของพระอธิการใหญ่ ไม่ต้องถูกลงโทษสถานใด เพียงแต่ให้ภาคทัณฑ์ไว้

บุญส่งตั้งใจจะตามหาผู้ที่สามารถอธิบายข้อความที่เขาได้อ่านนั้นให้ได้ จึงออกเดินทางอีกเป็นครั้งที่สอง คราวนี้เขาเดินทางไปได้ไกล แต่แล้วก็ถูกตำรวจพาตัวกลับ ตำรวจบอกเขาว่า เขาจะต้องถูกลงโทษประหารชีวิตแน่

ในคืนที่เดินทางกลับ เขาหยุดพักนอนที่ริมธารบนยอดคดอยสูงขณะที่กำลังหลับสนิท บุญส่งสะดุ้งตื่น เพราะเขาได้ยินเสียงคนร้องโวยวายเขามองหาดำรวจที่มากับเขา แต่ก็ไม่พบ บุญส่งตกใจมาก จึงเที่ยวตามหาคนนั้นเดือนหงายสว่างมาก เขาจึงเห็นทุกอย่างได้ชัดเจน และเขาได้เห็นร่างของตำรวจคนนั้น นอนนิ่งอยู่ใต้ผ้าน้ำตกและตายเสียแล้ว บุญส่งตกใจมาก เขาประหลาดใจว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร ตำรวจกระโดดลงไปในเหวเอง หรือว่าละเมอเดินไปจนตก อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์นี้ได้ปล่อยให้บุญส่งเป็นอิสระอีกครั้งหนึ่ง

รุ่งเช้า เมื่อบุญส่งนั่งอยู่บนก้อนหินใหญ่ เขาหยิบกระดาษแผ่นนั้นออกมาอ่านอีก เขาอ่าน ทบทวนข้อความที่ว่า “พระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่ วางใจในพระบุตรนั้นจะมีได้พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” ยอห์นบทที่ 3 ข้อ 16

เขาอ่านข้อความนี้อยู่หลายครั้ง แล้วก็ออกเดินทางต่อไป จนใกล้จะถึงเขตแดนระหว่างริเบตกับ อินเดีย เขารู้สึกดีใจมากที่เกือบจะพ้นอันตรายแล้ว แต่ในทันใดนั้นเอง โจรพวกหนึ่งกรูเข้ามาทาบตีเขา และแย่งชิงสิ่งของของเขาไปหมดสิ้น เหลือแต่กระดาษแผ่นนั้นซึ่งเขาม้วนซ่อนไว้ในหู

ประเทศริเบตมีชื่อมากกว่า มีการโจรกรรม จับเจ้าทรัพย์ฆ่าตายเป็นอันมาก แต่บุญส่งไม่ได้ถูกฆ่า เพราะพวกโจรเห็นว่าบุญส่งเป็นเด็ก ไม่มีของมีค่าติดตัวมากนัก

เมื่อพวกโจรพากันกลับไปแล้ว บุญส่งก็ออกเดินไปทางทิศตะวันตก วันรุ่งขึ้นเขาพบกวางตัว หนึ่งถูกยิงและถูกถลกหนังออกบางส่วนเขาจึงหาไม้ไผ่คม ๆ มาฉีกหนังกวางออก ทำเป็นรองเท้า เพราะรองเท้าคู่เดิมถูกพวกโจรชิงเอาไป และเขายังได้ฉีกเนื้อกวาง เอาติดตัวไปกินตามทางอีกด้วย

บุญส่งเดินทางไปตามภูเขาหลายวัน จนเกือบจะถึงพื้นที่ราบแห่งประเทศอินเดีย เขารู้สึกเหน็ด เหนื่อย จึงนั่งลงพัก แล้วเอากระดาษแผ่นนั้นออกมาอ่านอีกหลายครั้ง ขณะนั้นมีเสียงดังมาจากข้างหลัง เขาเหลียวไปมองเห็นหมีตัวหนึ่งกำลังจะกระโจนเข้าใส่เขา หมีดำในประเทศริเบตดุร้ายมาก มันไม่เคยไว้ ชีวิตใครเลย

บุญส่งตกใจมาก เขามองลงไปข้างล่าง เห็นมีถ้ำเล็ก ๆ มีหินใหญ่อยู่ปากถ้ำ เขาจึงตัดสินใจวิ่ง เข้าไปในถ้ำนั้นโดยเร็ว หมีดำกระโจนตามมาคิด ๆ มันจึงกระแทกเข้ากับหินใหญ่ปากถ้ำโดยแรง จนหมี กิ่งหลุน ๆ ไป พร้อมกับนั้นหินก็กลิ้งตกลงมาปิดปากถ้ำสนิทพอดี บุญส่งถูกขังอยู่ในถ้ำและหมีก็ วนเวียนอยู่ข้างนอก มันเฝ้าคอยเขาอยู่ปากถ้ำถึง 2 วัน บุญส่งแอบมองคูหมีทางช่องเล็ก ๆ เขาไม่อด เพราะยังมีเนื้อกวางเหลืออยู่บ้าง ในวันที่สาม หมีรู้สึกเบื่อหน่าย จึงผละไป บุญส่งพยายามใช้แรงผลัก หินจนกลิ้งออก แล้วก็เดินทางต่อไป

ในที่สุดบุญส่งก็ไปถึงประเทศอินเดียโดยสวัสดิภาพ เขาเสียเวลาหลายวัน ในการค้นหาได้ถาม ถึงบ้านพักของผู้สอนเรื่องพระเยซู เมื่อพบแล้ว เขาก็เอากระดาษที่ติดตัวมานานให้ชายผู้นั้นดู ชายนั้นจ้ ปลายมือบนกระดาษได้ว่าเป็นลายมือของเขาเอง เขาดีใจมาก ที่ได้มีโอกาสอธิบายให้บุญส่งฟังถึงพระเยซู คริสต์ ผู้เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อช่วยมนุษย์ให้พ้นจากบาป

เมื่อบุญส่งรู้และเข้าใจแน่แท้ว่า พระเยซูทรงตายเพื่อเขา และช่วยให้เขาพ้นจากโทษแห่งความ บาป เขารู้สึกขอบพระคุณพระเจ้าอย่างเหลือล้น และได้กลับใจรับเอาพระเยซูเป็นพระเจ้าและเป็นพระ ผู้ช่วยของเขาตลอดชีวิตมา

สามพี่น้อง

(ลูกา 10: 38 และยอห์น 11)

ประมาณสองพันปีมาแล้วในประเทศปาเลสไตน์ ขณะที่พระเยซูเจ้าทรงอยู่ในโลกนี้ พระองค์มีสหายสามคน ที่ตำบลบ้านเบธานี สหายสามคนนี้ คือ มารธา กับ มาเรีย ผู้เป็นพี่สาว และ ลากาซัส น้องชาย สามพี่น้องนี้รักใคร่พระเยซูมาก ฉะนั้น เมื่อพระองค์กับสาวกเดินทางผ่านมา ก็มักแวะมาพักที่บ้านของสามพี่น้องนี้เสมอ

วันหนึ่ง พระเยซูได้เสด็จมายังหมู่บ้านเบธานีอีก สามพี่น้องยินดีเป็นอันมาก เขาพากันออกไปต้อนรับเชื้อเชิญพระองค์กับสาวก ให้เข้ามาพักในบ้านของเขา และในวันนั้นเอง พระเยซูได้ทรงสอนพี่น้องทั้งสามถึงเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า

มารธา หญิงสาวคนที่ ชำนาญมากในการปรุงอาหาร เขาได้จัดเตรียมการเลี้ยงใหญ่ เพื่อต้อนรับพระเยซู จนไม่มีเวลามานั่งฟังคำสอนของพระองค์

ส่วนมาเรีย หญิงสาวคนน้องถัดมา สนใจในคำสอนของพระเยซูมากกว่าเรื่องทำอาหารการกิน เขาอยากจะรู้ อยากจะเข้าใจในเรื่องพระเจ้าและแผ่นดินสวรรค์ เพื่อประพฤติตามน้ำพระทัยของพระองค์ และเพื่อจะเตรียมตัวไปอยู่กับพระเจ้าในเมืองบรมสุขเกษมนั้น มาเรียนั่งฟังอย่างสนใจจนมิได้นึกที่จะเข้าครัวช่วยพี่สาวทำอาหารเลย

เมื่อมารธาถูกปล่อยให้ทำอาหารอยู่ในครัวคนเดียวอย่างเหน็ดเหนื่อยเช่นนั้น ก็เป็นธรรมดาอยู่เองที่จะเกิดความหงุดหงิดรำคาญ และโกรธที่มารีямิได้มาช่วย เขาจึงขอให้พระเยซูสั่งให้มารีямาช่วย เขาบ้าง พระเยซูทรงยิ้มและตรัสว่า “มารธาเอ๋ย ท่านเป็นทุกข์และกระวนกระวายด้วยหลายสิ่งนัก แต่สิ่งที่มนุษย์ต้องการ มีแต่สิ่งเดียว และมาเรียได้เลือกเอาส่วนดีนั้นแล้ว ใครจะชิงเอาไปจากเขาไม่ได้”

พระเยซูไม่ประสงค์การปรนนิบัติอันหรูหรา แต่ทรงพอพระทัยในความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ พระองค์จึงทรงสอนฝูงชนว่า “อย่ากระวนกระวายถึงการเลี้ยงชีพของตนว่าจะเอาอะไรกิน หรือจะเอาอะไรดื่ม ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหารมิใช่หรือ และพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ทรงทราบแล้วว่าท่านต้องการสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้” (มัทธิว 6:31-33)

วันหนึ่ง ลากาซัสน้องชายของมารธาและมาเรียป่วยหนัก ฉะนั้นพระเยซูทรงเสด็จไปเทศนาอยู่ในตำบลอื่น มารธาและมาเรียเป็นห่วงน้องชายมาก จึงให้คนไปเชิญพระเยซูมารักษาลากาซัส

พระเยซูทรงทราบว่า ลากาซัสป่วยหนัก แต่ก็มิได้ทรงวิตกประการใด เพราะทรงทราบแล้วว่า เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น ก็เพื่อสำแดงพระเกียรติยศแก่พระเจ้า ระยะทางจากตำบลนั้น ถึงหมู่บ้านเบธานีใน

มณฑลยูดา กินเวลาประมาณสองวันเต็ม พระเยซูตรัสแก่พวกศิษย์ของพระองค์ เพื่อให้คลายวิตกว่า “ลาซารัสสหายของพวกเราทั้งหลายหลับอยู่ให้เราไปปลุกเขา”

ครั้นพระเยซูเสด็จมาถึงบ้านมาเรีย มาธา ก็ทรงทราบว่ ลาซารัสอยู่ในอุโมงค์ฝังศพได้สี่วันแล้ว มาเรียและมาธาทูลพระองค์ว่า “ถ้าพระองค์สถิตอยู่ด้วยเวลานั้น น้องชายของข้าพเจ้าจะไม่ตาย และถ้าพระองค์จะทูลสิ่งใดจากพระเจ้า พระองค์ก็จะทรงประทานให้”

พระเยซูตรัสแก่เขาว่า “น้องชายของเจ้าจะมีชีวิตอีก เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิตทุกคนที่วางใจในเรา แม้ว่าเขาตายไปแล้วก็จะมีชีวิตอีก” มาธาทูลพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระองค์เป็นพระคริสต์ บุตรของพระเจ้าที่เสด็จเข้ามาในโลก”

ครั้นพระเยซูเสด็จมาถึงอุโมงค์ที่ไว้ศพของลาซารัส พระองค์ทรงกรรแสง และเป็นทุกข์ในพระทัย และได้ทรงสั่งให้เขาเลื่อนศิลาที่วางปิดปากอุโมงค์ออกเสีย แล้วเงยพระพักตร์ อธิษฐานว่า “โอ้พระบิดา ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระองค์ เพราะพระองค์ได้ทรงฟังข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ได้ทรงฟังข้าพเจ้าอยู่เสมอ และข้าพเจ้ากล่าวอย่างนั้น ก็เพราะเห็นแก่ประชาชนที่ยืนอยู่ที่นี่ เพื่อเขาจะเชื่อว่าพระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามา” แล้วพระองค์ก็ตรัสเรียกลาซารัสให้ออกมาจากอุโมงค์นั้น ลาซารัสผู้ตายแล้ว ก็เดินออกมาทั้ง ๆ มีผ้าพันร่างกายหนาแน่น ทุกคนได้เห็นพระเยซูสั่งให้อาผ้าที่พันออก และลาซารัสก็มีชีวิตอย่างเก่า แข็งแรงและสบายเป็นปกติ เขาทั้งหลายสะดุ้งกลัว และปีติยินดีอย่างยิ่ง ที่ได้ทราบแน่ชัดว่าพระเยซูเป็นเจ้าแห่งชีวิต

ความเชื่อที่ได้ผลทันตา

นายวอغبกับภรรยา ยืนอยู่หน้าประตูบ้านของเขาซึ่งอยู่ในตลาดแห่งหมู่บ้านในประเทศจีน ทั้งสองกำลังสนทนากันถึงพืชผลมากมายที่เก็บเกี่ยวได้ในปีนั้น แม้ว่านายวอจะรู้สึกเหน็ดเหนื่อย จากการงานอันหนัก เขาก็ยังภูมิใจที่ได้สะสมอาหารไว้เลี้ยงดูครอบครัวอย่างบริบูรณ์

ขณะเดียวกัน จันตรีดี บุตรชายอายุ 14 ปี ของเขากำลังเดินกลับจากไร่ จันตรีดีพูดกับพ่อว่า

“พ่อครับ ผมกล้าเอียงหัวผักกาดและกะหล่ำปลีจากไร่หมดแล้ว”

พ่อตอบว่า “ดีแล้วลูก น่ากลัวว่าหิมะจะตกมากในค่ำวันนี้ ดีที่เราเก็บเกี่ยวพืชผลหมดทันพอดี ขอบพระคุณพระเจ้า”

นายวอغبยังไม่ทันพูดจบ ก็มีเสียงฝีเท้าเพื่อนของจันตรีดีวิ่งมาด้วยความตื่นเต้น และกระหืดกระหอบ เขาร้องว่า “พวกปล้นมาแล้ว! พวกปล้นมาแล้ว!” เมื่อคลายความตระหนกตกใจ เด็กคนนั้นได้เล่าเรื่องให้ฟังว่า ขณะนี้มีพวกปล้นหมูใหญ่ที่อยู่บนคอย ได้ลงมาปล้นตำบลบ้านทรายแดง เมื่อได้ปล้นสะดมทุกบ้านจนหมดสิ้นแล้วก็พากันไปซ่อนตัวในวัดเก่า ๆ ในป่าแห่งหนึ่ง เผอิญชาวหมู่บ้านทรายแดงคนหนึ่ง เดินผ่านไปทางวัดนั้น ได้ยินเสียงพวกโจรกำลังพูดกันอยู่ในวิหารร้างนั้น เขาก็แอบฟังอยู่ในพุ่มไม้ ได้ยินว่า พวกโจรจะทำการปล้นอีกสองหมู่บ้าน ก่อนที่หิมะจะตกหนัก แล้วจึงจะรีบกลับขึ้นคอย เพราะเขาไม่มีอาหารเพียงพอสำหรับฤดูหิมะนี้เลย ถ้าผู้ใดขัดขืนก็จะเผาหมู่บ้านนั้นทันที

ข่าวโจรจะมาปล้นหมู่บ้านของนายวอغبได้ลือกันไปทั่ว แต่ครอบครัวนายวอغبไม่มีใครกลัว เพราะเขาเชื่อมั่นในพระเยซูคริสต์เจ้า เพื่อนบ้านบางคนได้พยายามชักชวนนายวอغبไปตามวัด เพื่อขอความคุ้มครองจากพระอื่น แต่นายวอغبปฏิเสธ และบอกคนเหล่านั้นให้ทราบว่า มีพระเจ้าเที่ยงแท้เพียงองค์เดียว และพระเจ้าจะทรงเฝ้ารักษาคุ้มครองครอบครัวของเขา

เมื่อญาติของนายวอغبได้ยินเช่นนั้น ก็โกรธเคืองนายวอغبมาก และกล่าวว่า “พระเยซูของท่านเราไม่ต้องการ เราละอายแทนที่ท่านละทิ้งหมิ่นประมาทศาสนาของบรรพบุรุษ ไปเลื่อมใสในศาสนาอื่น พวกเราจะถือลัทธิเก่าของเราตลอดไป”

ทุกคนพากันหวาดกลัวว่าพวกโจรจะมาแย่งชิงเสบียงอาหาร ที่เขาเตรียมไว้สำหรับฤดูหนาวไปหมด จึงพยายามเก็บซ่อนข้าวของของตนเท่าที่จะทำได้ เด็ก ๆ ก็ถูกนำไปซ่อนด้วย เพราะพวกโจรมักจะจับเอาไปเรียกค่าไถ่ หรือขายเป็นทาส

ในวันสำคัญนั้น ในบ้านของนายวอغبได้มีอะไรผิดปกติ ตอนเย็นทั้งครอบครัวได้รวมใจกันอธิษฐานเช่นเคย นายวอغبได้กล่าวกับลูก ๆ ว่า “พระเจ้าจะทรงช่วยเรา พระองค์สัญญาไว้ว่า จะทรงป้องกันภัย และเฝ้ารักษาทุกคนที่รักพระองค์”

คืนวันนั้น อากาศหนาวจัด และหิมะก็ตกหนักนายวองและครอบครัวของเขาหลับอย่างสบาย เพราะหิมะตกไม่ได้ทำเสียงรบกวนเลยเช้าวันรุ่งขึ้น เขาเห็นหิมะตกเป็นกองใหญ่ จนคลุมประตูบ้านของเขาหมดเขาได้ยินเสียงคนเดินไปมาข้างนอก เขาได้แต่อยู่ในบ้านคอยเวลา ราวเที่ยง พวกปล้นก็เข้าปล้นหมู่บ้านนั้น นายวองได้ยินเสียงกรีดคราดของพวกโจร ได้ยินเสียงเกวียนที่บรรทุกสิ่งของ และเสียงชาวบ้านร้องไห้คร่ำครวญ ทุกคนในบ้านพลอยรู้สึกหดหู่ใจและสงสารเพื่อนบ้านของเขาอย่างยิ่ง พวกโจรไม่ทันสังเกตเลยว่า หิมะได้ตกปกคลุมบ้าน ๆ หนึ่งไว้บ้านของนายวองจึงมิได้ถูกรบกวนแต่อย่างใด

เมื่อพวกโจรกลับไปแล้ว นายวองกับลูกชายก็ขุดหิมะออกฟื้นประตูบ้าน แล้วออกไปช่วยเหลือผู้ที่ถูกปล้น เช่นวันนั้น ขณะที่ครอบครัวนี้กำลังอธิษฐาน ได้มีเพื่อนบ้านมาเยี่ยมนายวอง ต่างพากันอัศจรรย์ใจที่บ้านของนายวองมิได้ถูกปล้น คนเหล่านั้นจึงได้สำนึกว่า พระของตนมิได้สามารถช่วยเหลืออะไรได้เลย นายวองถือโอกาสนี้เล่าเรื่องพระเยซูให้คนเหล่านั้นฟัง ว่าพระเจ้าทรงคุ้มครองผู้ที่วางใจในพระองค์เพียงไร ต่อมาชาวบ้านในตำบลนั้นก็พากันมาศึกษาพระธรรมคัมภีร์ และรับเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา

คำอธิษฐานของหญิงสองคน

เรื่องสั้นต่อไปนี้เป็นเรื่องจริง

ในภาคใต้ของอินเดีย มีหญิงคนหนึ่งชื่อจิชะบาย เป็นผู้เชื่อถือรักใคร่ในพระเยซูอย่างยิ่ง เพราะพระองค์ได้ทรงโปรดช่วยเขาหลายอย่าง เขาอยากให้ทุกคนรู้จักพระเยซูและรักพระองค์เช่นเดียวกับเขา จิชะบายจึงเที่ยวไปตามตำบลต่าง ๆ เพื่อเล่าเรื่องของพระเยซูให้ทุกคนได้ฟัง

วันหนึ่งภายหลังที่เขาหยุดพัก รับประทานอาหารกลางวันซึ่งนำมาจากบ้าน ก่อนจะรับประทานอาหาร เขาพนมมือ หลับตา และขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับของดีทั้งหลายที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่มนุษย์ และได้อธิษฐานขอพระเจ้าทรงเมตตาคนอนาถาและคนที่อดอยาก ขณะที่เขากำลังอธิษฐานอยู่นั้น กาดัวหนึ่งได้บินมาโฉบเอาขนมปังของเขาไป

ในเวลาเดียวกัน มีหญิงอีกคนหนึ่งในตำบลนั้นชื่อไอนะมา ไอนะมาเป็นคนเกิดในวรรณะต่ำ มีอาชีพกวาดถนนและเก็บขยะ วันนั้นไอนะมาหิวมาก เพราะไม่มีอาหารรับประทาน ไอนะมาเคยทราบเรื่องพระเยซูอยู่บ้าง ว่าพระองค์ทรงรักมนุษย์ และทรงฟังคำร้องทุกข์ของเขา เขาจึงคิดจะลองดูว่า พระเยซูจะทรงช่วยเขาหรือไม่ เขาได้อธิษฐานขอพระเยซูทรงโปรดช่วยให้เขามีอาหาร เพื่อเขาจะไม่ต้องอดตาย ทันทีที่เขาอธิษฐานจบลงก็เห็นกาดัวหนึ่งคาบอะไรอย่างหนึ่งและบินกลับมาใกล้ ทันใดนั้น ของที่อยู่ในปากกานั้นก็ตกลงมาตรงหน้าเขาพอดี ไอนะมารีบหยิบขึ้นมารับประทานอย่างดีอกดีใจ

ต่อมาไม่นาน ไอนะมาได้พบกับจิชะบาย เมื่อจิชะบายได้เล่าเรื่องของพระเยซูให้ไอนะมาฟัง ไอนะมาตอบว่า “อ้อ พระเยซูของคณีนี่ คณีนรู้จักดีพระองค์ทรงฟังคำอธิษฐานของคณีนด้วย” แล้วเขาก็เล่าเรื่องกานำอาหารมาให้เขารับประทาน และจิชะบายก็เล่าเรื่องของเขา หญิงทั้งสองมีความยินดีเป็นอันมาก และขอบพระคุณพระเจ้า ผู้ได้ทรงโปรดฟังคำอธิษฐานของเขาทั้งสองในเวลาเดียวกัน

เคล็ดลับแห่งสังคม

กวาทะมาลา เป็นประเทศเล็ก ๆ อยู่ในอเมริกากลาง มีอากาศร้อน มีป่าไม้หนาแน่นเช่นเดียวกับประเทศไทย เรื่องต่อไปนี้เป็นเรื่องจริงของชายผู้หนึ่งในประเทศกวาทะมาลา ชื่อดาคอลโฟมาร์ทีเนซ หรือจะเรียกสั้น ๆ ว่ามาร์ทีเนซ

มาร์ทีเนซเป็นคนยากจน ภรรยาของเขาเพิ่งตายลง ทิ้งลูกเล็ก ๆ สี่คนไว้ให้เขาเลี้ยงดู มาร์ทีเนซไม่รู้ จะทำอะไร เขารู้ว่าเขาจะเลี้ยงลูกตั้งสี่คนโดยไม่มีคนช่วยไม่ได้ ด้วยความท้อใจและหมดหวัง วันหนึ่งเขาจึงเอาปืนกับเหล้าขวดหนึ่งเข้าไปในป่า เขานั่งดื่มเหล้าจนหมดขวด เมื่อคิดว่าใจกล้าขึ้นพอจะทำลายตัวเองได้ เขาก็ก้มศีรษะลงจนซิดปากกระบอกปืนยาวของเขา แล้วใช้นิ้วเท้ากดไกปืน แต่ในขณะนั้นเอง เขาเกิดความรู้สึกแปลกจนต้องหดเท้า เขารู้สึกเหมือนมีใครมาห้ามเขา แต่แล้วเขาก็พยายามกดไกอีกหลายครั้ง แต่ก็ไม่สำเร็จ มีสิ่งหนึ่งที่มีอำนาจเหนือเขากำลังห้ามเขามีให้ฆ่าตนเอง

โจนจึงเป็นเช่นนี้ ในเมื่อเขาไม่เคยกลัวตาย เขายังปืนและฆ่าหมูแก่ที่สุดในหมู่บ้าน เขาเคยเป็นผู้ร้ายต่อสู้กับตำรวจ และกล้าฝ่ากฎหมายบ้านเมือง เขาไม่เคยเป็นคนขลาดเลย ในที่สุด เขาก็คิดว่า จะรอไว้จนวันรุ่งขึ้น แล้วเขาก็กลับบ้าน

รุ่งขึ้นเช้า โซเฟียได้มาหาเขา โซเฟียเป็นเพื่อนหญิงคนหนึ่งของมาร์ทีเนซ เธอเป็นคนใจดีน่ารักมาก ได้มาช่วยมาร์ทีเนซเลี้ยงเด็ก เธอเป็นคนร่าเริงเสมอ จึงทำให้มาร์ทีเนซลืมการทำลายตนเอง

ล่วงมาอีกสองสามวัน มาร์ทีเนซก็ได้ข่าวว่ามีนักเทศน์ผู้หนึ่งกำลังมาเทศนาสั่งสอนอยู่ในเมืองของเขา มีคนพากันไปฟังมาก แต่ผู้ฟังบางคนก็พูดหมิ่นประมาทเขา มาร์ทีเนซจึงอยากไปฟังดูบ้าง โซเฟียได้พยายามคัดค้านมิให้มาร์ทีเนซไป แต่มาร์ทีเนซไม่ยอมฟัง เขาพูดว่า “เราไม่ควรลำเอียงเราควรฟังทุกอย่างเพื่อเป็นความรู้” แล้วเขาก็อาบน้ำแต่งตัวอย่างสะอาดไปฟังคำเทศนา ซึ่งกำลังมีผู้ฟังคับคั่งในบ้านของผู้สอนศาสนานั้นเอง

ผู้เทศน์กำลังพูดถึงการรอดจากบาป คำเทศนานั้นจับใจมาร์ทีเนซมาก เขารู้สึกทันทีว่า เขาเป็นคนมีบาปมากมาย และความรอดอันนี้เป็นสิ่งน่าปรารถนายิ่งนัก เขาอยากจะพ้นจากความทุกข์ พ้นจากความกระหายเหลือ พ้นจากความเปลี่ยวใจ และพ้นจากทุกสิ่งที่ยึดรอบกวนเขาอยู่เสมอ

เมื่อการเทศนาจบลง มาร์ทีเนซได้ไปหานักเทศน์และบอกว่าเขาเชื่อในพระเยซูเจ้า และอยากจะเป็นคริสเตียน ศาสนาจารย์ผู้นั้น จึงอธิบายให้เขาฟังว่า การเป็นคริสเตียน ไม่ต้องเสียเงินทอง ไม่ต้องบวช ไม่มีอะไรยาก แต่ต้องมีความเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า แล้วสารภาพผิดต่อพระองค์ และขอให้พระองค์ยกโทษบาปของเราเท่านั้น

ต่อมาไม่นาน มาร์ทีเนซก็ได้กลายเป็นคนใหม่แทนที่จะนั่งอยู่ตามร้านขายเหล้าคั้นละลาย ๆ ชั่วโมงเช่นที่เคย เขากลับนั่งอ่านพระคัมภีร์อยู่ในบ้าน แทนที่จะเมาเหล้า เขาสั่งสอนลูก ๆ ให้เป็นคนดี แทนที่จะนั่ง ๆ นอน ๆ ไม่ทำอะไร เขากลับทำงานหนัก เพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว เพื่อนักดื่ม นักพนัน ได้พยายามชักชวนให้มาร์ทีเนซกลับไปหาความสนุกสนานอย่างเดิม แต่มาร์ทีเนซไม่ต้องการความสนุกสนานของโลก เพราะเขาได้พบความสุขอันแท้จริงในพระเยซูคริสต์แล้ว เพื่อนบ้านบางคนเยาะเย้ยเขาว่า “พระเยซูทำให้มาร์ทีเนซกลายเป็นผู้หญิงไปเสียแล้ว” มาร์ทีเนซมิได้โกรธคนเหล่านั้น แต่กลับสงสารที่คนเหล่านั้นไม่มีกำลังบังคับตนเอง ขอมปล่อยตัวอยู่ได้บังคับของมารตลอดเวลา

วันหนึ่งขณะที่มาร์ทีเนซกำลังอ่านหนังสือพระคัมภีร์เขาพบข้อความว่า พระเจ้าทรงห้ามการผิดประเวณี คริสเตียนจะมีภรรยาสองคนไม่ได้และหญิงชายจะอยู่กินด้วยกันไม่ได้ เว้นแต่จะแต่งงานกันเสียก่อน ข้อความนี้ทำให้เขานึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างเขากับโซเฟีย เขาเห็นว่า ควรจะปฏิบัติตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญญัติไว้ เพราะเป็นการปฏิบัติอันเหมาะสมและสวยงามแก่มนุษย์อย่างยิ่ง ดังนั้นวันหนึ่งมาร์ทีเนซจึงพูดกับโซเฟียว่า “โซเฟียจ๋า เป็นการไม่งามที่เราจะอยู่กินกันเฉย ๆ เราควรจะมีพิธีแต่งงานกันด้วย” โซเฟียไม่เข้าใจถึงความหมายของการแต่งงานมากนัก ก็หุนหันโกรธมาร์ทีเนซ และตัดพ้อต่อว่าเขาต่าง ๆ นา ๆ และบอกว่าจะกลับไปอยู่บ้านเดิม มาร์ทีเนซจับมือโซเฟียไว้และปลอบโยนว่า “ทุกวันนี้ฉันไม่ได้ทุบตีเธอเหมือนแต่ก่อนมิใช่หรือ ทุกวันนี้ฉันทำงานหาเลี้ยงเธอและลูก ๆ และมีได้ไปมาเกาะกะมิใช่หรือ โซเฟียจ๋า เธอรู้จักฉันดีแล้วมิใช่หรือ บอกฉันตรง ๆเถิดว่า ตั้งแต่ฉันเชื่อฟังในพระเยซูคริสต์เจ้า พระองค์นั้นได้ทำให้ฉันเลวลงหรือดีขึ้น”

คำถามสุดท้ายนี้ทำให้โซเฟียต้องหยุดคิด เป็นความจริงทีเดียวตั้งแต่มาร์ทีเนซได้เชื่อในพระเยซูคริสต์แล้ว เขากลายเป็นคนดีขึ้นอย่างน่าประหลาด เขาเคยเป็นคนใจดำอำมหิต เป็นคนเกียจคร้าน แต่เดี๋ยวนี้สิ เขากลับกลายเป็นคนใจดี สัตย์ซื่อ รอบคอบและขยันขันแข็ง พระเยซูทรงช่วยเปลี่ยนเขาจริง ๆ เหตุไฉนพระองค์นี้จะไม่ทรงช่วยฉันเหมือนกันบ้างเล่า พระองค์คงช่วยฉันได้แน่นอน เมื่อโซเฟียคิดได้เช่นนั้นแล้ว เขาก็รับเอาพระเยซูเป็นที่พึ่งของเขา และด้วยความรักที่มีต่อมาร์ทีเนซ โซเฟียก็เข้าพิธีแต่งงานกับเขาตามธรรมเนียมคริสเตียน

ต่อมา มาร์ทีเนซได้ท่องเที่ยวไปตามตำบลต่าง ๆ สั่งสอนคนเป็นอันมากถึงเรื่องพระเจ้า แต่เขารู้สึกตัวว่า เขามีความรู้น้อยในเรื่องพระเจ้าเขาจึงไปศึกษาต่อในโรงเรียนพระคริสตธรรม มาร์ทีเนซเป็นคนพันวิญญูแล้ว แต่เขาก็ไม่ทอดทิ้งในการที่จะศึกษาค้นคว้าเรื่องพระเจ้า และได้เที่ยวไปเทศนาประกาศกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ตามคริสตจักรต่าง ๆ และตามหมู่บ้าน คำเทศนาของเขาเป็นที่จับใจผู้มาฟังเป็นอันมาก เมื่อเขาเรียนสำเร็จแล้ว คริสตจักรก็ทำพิธีแต่งตั้งมาร์ทีเนซเป็นศาสนาจารย์ โซเฟียก็ได้ไปในพิธีนี้ด้วย และมีความปีติยินดีเป็นอย่างยิ่ง

ในทุกวันนี้ ศาสนาจารย์มาร์ทีเนสเป็นนักเทศน์ที่มีชื่อเสียงที่สุดในประเทศกัวมาลา ท่านเป็นพยานถึงพระคริสต์แก่คนฟังนับเป็นพัน ๆ ว่า พระเยซูได้ทรงช่วยท่าน และเปลี่ยนท่านให้ขึ้นมาแล้วอย่างไรพระองค์ก็จะทรงช่วยทุกคนที่มีความผิดบาป และเปลี่ยนเขาให้เป็นคนใหม่อย่างนั้นด้วย พระองค์จะทรงประทานชีวิตใหม่ อันเป็นชีวิตนิรันดร์แก่เราทั้งหลาย ถ้าเราขอรับเอาพระองค์เป็นที่พึ่ง และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

การไถ่โทษ

(พระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่)

เมื่อเดิมนั้น พระเจ้าได้ทรงสร้างโลก และสิ่งสารพัดทั้งปวง และพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ให้ครอบครองโลก เมื่อโลกและมนุษย์ถูกสร้างขึ้นใหม่ ๆ นั้น สรรพสิ่งสรรพสัตว์อยู่ในสภาพอันดีงาม ต่างก็มีชีวิตและความเป็นอยู่อย่างผาสุก ไม่มีการทะเลาะวิวาท ไม่มีการพยายามปกป้องร้าย ไม่มีการลักขโมย แย่งชิงกัน ไม่มีความเจ็บไข้ ไม่มีความทุกข์โศก เวลานั้นมนุษย์ไม่รู้จักความผิดบาปและไม่รู้จักความตาย เพราะมนุษย์สมัยนั้นได้อยู่ใกล้ชิดสนิทสนมกับพระเจ้าเสมอ และทรงโปรดให้มนุษย์ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างนั้น ครอบครองพืชและสัตว์ทั่วพิภพ พระราชกิจอันมหัศจรรย์เหล่านี้เป็นเครื่องสำแดงถึงความรักของพระเจ้าต่อมนุษย์

ต่อมา มนุษย์ถูกล่อลวงให้ฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้าผู้ทรงสร้างเขา มนุษย์ทั้งสองนั้นได้เชื่อฟังมาร แต่ได้ขัดขืนคำสั่งและไม่เชื่อฟังพระเจ้า การไม่เชื่อฟังนี้เองเป็นความบาปประการแรก ซึ่งมนุษย์ได้กระทำ ตั้งแต่นั้นมา ความใกล้ชิดระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ก็ขาดสั่นลง มนุษย์ต้องได้รับโทษ แห่งความผิดบาปของตน และมนุษย์ที่มีบาปจะไปอยู่กับพระเจ้าไม่ได้

โทษแห่งความบาปซึ่งมนุษย์ได้รับคือ ความทุกข์ยากนา ๆ ประการและความตาย พระเจ้าทรงเหมือนกับพ่อแม่ที่รักลูก และได้รับความเศร้าเสียใจเมื่อลูกรักของตนทรยศต่อตน พระเจ้าเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ทรงเกลียดชังความผิดบาป แต่พระองค์ก็ยังรักและเมตตาตามมนุษย์อยู่เสมอ พระองค์ทรงเสียพระทัยอย่างยิ่งที่มนุษย์ต้องตกอยู่ในอำนาจของมาร ทรงเวทนาที่มนุษย์ได้รับความวิบัติ อันเกิดจากการอิจฉาริษยากัน ทะเลาะวิวาทกัน โกรธกัน หย่าร้างกัน เบียดเบียนข่มเหง ขัดสน เจ็บไข้ ทำสงครามกันและต้องตายในที่สุด ความบาปมีอยู่ที่ไหน ความทุกข์ก็มีอยู่ที่นั่น บาปนั้นเป็นกิจการของมาร ดังนั้นความทุกข์และความตายจึงเป็นผลแห่งความบาป

แต่พระเจ้าผู้ทรงพระเมตตาใหญ่หลวง จะไม่ทรงยอมให้มนุษย์ตกอยู่ในสภาพอันน่าเวทนา เวทนานี้ตลอดไป พระองค์ทรงหาวิธีที่จะดับทุกข์และปลดบาปในมนุษย์ให้หมดสิ้น เพื่อมนุษย์จะได้พ้นอำนาจของมาร และเพื่อมนุษย์จะได้คืนดีกับพระองค์

พระองค์ได้ส่งศาสดาพยากรณ์หลายท่าน มาตักเตือนสั่งสอนมนุษย์ แต่มนุษย์ก็มีได้เชื่อฟัง และประพฤติตาม เหตุฉะนั้น พระเจ้าจึงทรงดำริที่จะไถ่มนุษย์จากอำนาจของมาร แต่การไถ่นั้นมีค่ายิ่งกว่าสิ่งทั้งปวงเพราะจิตวิญญาณของมนุษย์มีค่ามากมายเหลือที่จะประมาณได้ ไม่มีมนุษย์ใดคิดสมที่จะยอมสละชีวิตของตน แทนความบาปผิดของผู้อื่นได้ เพราะมนุษย์ทุกคนต่างตกอยู่ในความบาป ยกเว้นผู้เดียว คือพระเจ้าผู้เป็นองค์บริสุทธิ์

เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงเสด็จมายังโลกนี้ เพื่อไถ่มนุษย์จากความบาป เพราะตามโทษานุโทษของมนุษย์แล้ว “ค่าจ้างของความบาปคือความตาย” โรม 6:23 แต่เมื่อพระเจ้าทรงเสด็จมาตายเพื่อปลดบาปของมนุษย์มนุษย์จะได้รับการอภัยโทษ

โดยเหตุนี้ พระเจ้าจึงได้เสด็จมาบังเกิดมีรูปกายเป็นมนุษย์ จากหญิงสาวบริสุทธิ์ผู้หนึ่ง เมื่อประมาณ 2000 ปีมาแล้ว และเขาให้ชื่อพระกุมารเจ้านั้นว่า “เยซู” (แปลว่าพระเจ้าผู้ช่วยไถ่รอดบาปให้รอด)

พระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้า พระองค์เป็นผู้บริสุทธิ์ปราศจากบาป แม้กระนั้น พระองค์ยอมทรงสภาพเป็นมนุษย์ มีความรู้สึก เข้าใจถึงการเกิดแก่ เจ็บ ตาย พระเยซูทรงสถิตอยู่ในโลกนี้ 33 ปี และตลอดเวลาที่ทรงอยู่ในโลก พระองค์ได้เสด็จออกไปทำพระราชกิจของพระบิดา ทรงสั่งสอนมนุษย์ให้ประพฤติตนอยู่ในทางชอบ ให้รู้และเข้าใจถึงความรักของพระเจ้าที่ทรงมีต่อมนุษย์ ให้มนุษย์กลับใจจากความชั่ว ความผิดบาปทั้งหลาย และทรงรักษาโรคต่าง ๆ เพื่อให้เขาบรรเทาและพ้นจากความทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีประชาชนรักและติดตามพระองค์เป็นอันมาก แต่ก็มีบางคนทีเกลียดชังพระเยซู เพราะความเมตตาปราณีที่พระองค์มีต่อคนยากจน อันทำให้ประชาชนเลิกลิขิตนับถือพวกเขา และพระองค์ทรงดิเสียนความชั่วร้ายของเขา เขาจึงคอยจับผิดพระองค์ และในที่สุดก็จับพระองค์ไปตรึงไว้บนไม้กางเขน

ในสมัยของพระเยซู มีการประหารชีวิตนักโทษอย่างทารุณโดยตรึงบนไม้กางเขน บนไม้กางเขน พระเยซูต้องทนต่อพิษบาดแผลที่เขาเอาตะปูตอกมือและเท้าของพระองค์ ซึ่งเป็นความเจ็บปวดแสนสาหัสถึง 6 ชั่วโมง แต่พระองค์ยอมทนความทรมาน และยอมตายเพื่อช่วยให้มนุษย์ไถ่รอดพ้นจากความบาป พระโลหิตของพระองค์ได้ไหลออก เพื่อชำระล้างมลทินในจิตใจของมนุษย์ เพื่อให้มนุษย์ได้สะอาดบริสุทธิ์ สมควรอยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้าได้อีก

ขณะที่ พระองค์ทรงกำลังทุกข์ทรมานอยู่บนไม้กางเขนนั้น พระองค์ทรงระลึกถึงคนบาป และผู้ที่ข่มเหงพระองค์ โดยปราศจากความผิดและได้ทรงอธิษฐานของต่อพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ให้โปรดยกโทษแก่คนเหล่านั้น

เมื่อพระเยซูสิ้นพระชนม์แล้ว เขาได้นำพระศพของพระองค์ลงมาจากไม้กางเขน และประดิษฐานไว้ในอุโมงค์ แต่พระเยซูเจ้าทรงอยู่ในอุโมงค์เพียงสามวัน ก็ทรงคืนพระชนม์ ตามคำที่ทรงตรัสกับศิษย์ทั้งหลายเมื่ออยู่ในแคว้นกาลิลีว่า บุตรมนุษย์จะต้องถูกมอบไว้ในมือคนบาป ต้องถูกตรึงไว้ที่ไม้กางเขน และวันที่สามจะเป็นขึ้นมาใหม่

ภายหลังพระเยซูเจ้าได้ทรงปรากฏแก่สานุศิษย์ของพระองค์ ได้ทรงพบปะสนทนากับเขาทั้ง ถึงเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าหลายครั้งหลายคราวตลอดเวลา 40 วัน และได้ทรงสั่งให้เขาทั้งหลายออกไปตั้ง

สอนชนทุกประเทศให้เป็นสาวก ให้รับบัพติศมาในนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ และพระองค์ทรงสัญญาจะอยู่กับเขาทั้งหลายตลอดไป

เมื่อพระเยซูทรงตรัสคำเหล่านั้นแล้ว ก็ถูกรับขึ้นไปในท้องฟ้ามีเมฆมาปกคลุมพระองค์ บังตา
เขาไว้ พวกเขาจึงได้เห็นพระองค์แต่เพียงเท่านั้น

ต่อจากนั้นมา บรรดาผู้ที่เชื่อในพระเยซูเจ้า ได้ยอมสละชีวิตและความสุขสบายของคนออกไป
ทั่วโลกประกาศกิตติคุณของพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระเยซูเป็นผู้ที่ได้รับการยกโทษและการชำระล้างจิตใจ
ให้บริสุทธิ์สมควรกับสวรรค์ของพระองค์ พระเยซูตรัสว่า “ผู้ที่มาหาเรา เราจะไม่มีทิ้งเขาเลย” ยอห์นบท

6:37

โอ. เอ็ม. เอฟ.

75 ตรอกสุสาน, ถนนลาซาร์

กรุงเทพฯ